

# התעוררות למסורת פס הלכות ציבוריות

רבי הגהה בן חכמינו היה קאזיל לבי רב בשלהי הלוליה דר"ש בן יוחאי א"ל איעכב לי עד דאתי בהרד לא איעכבא ליה אול יתיב תרי שני בבי רב עד דאתי אישתנו שבילי דמחא ולא ידע למיזל לביתיה אול יתיב אנורא דנורא שמע להוויא רביחא דהו קרו לה בת חכמינו בת חכמינו מלי קולתך ותא ניוול אמר ש"ס האי רביחא דידן אול כתרה הוה יתיבא רביחא קא נהלה קמחא דל עינה הויתיה סוי לבה פרה הוהא אמר לפנו דבש"ע ענייהו זה שכרה בעא רחמי עלה וחייה רבי חמא בר ביסא אול יתיב תרי שני בבי מרדשא כי אתא אמר לא איעכב כדעביד בן חכמינו עייל יתיב במרדשא שלח לביתיה אתא ר' אושעיא בריה יתיב קמיה הוה קא משאיל ליה שמעתא הוא דקא מתחדרי שמעתיה הלשדעתיה אמר

אי הווי הכא הוה לי ודע כי האי על לביתיה על בריה קם קמיה הוא סבר למשאליה שמעתא קא בעי אמרה ליה דביתיהו מי איכא אבא דקא'ס מקמי ברא \*קרי עליה רמי בר חמא °התושב המושלש לא במתרה יתחק זה ר' אושעיא בנו של רבי חמא בר ביסא ר"ע רעיא דבן כלבא שבוע הוה חותיה ברתיה דהוה צניע ומעלי אמרה ליה אי מקדשנא לך אולת לבי רב אמר לה אין איקדשא ליה בצניעה ושודרתיה \*שמע אבוי אפקה מבינתיה ארדה הנאה מנכסיה אול יתיב תרי שני בבי רב כי אתא אייתי בהדיה תרי שני ארדיני ברי רב כי אתא אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי שמעיה להוויא סבא דקאמר לה עד כמה הוה קא נפקא לאפיה אמרו לה שיכבתא שאילי מאני לבוש ואיכסאי אמרה להו °יודע צדיק נפש בהמתו כי ממיא לגביה נפלה על אפיה קא מנשקא ליה לכרעיה הוה קא מדחפי לה \*שמעיה אמר להו שבקיה שלי ושלכם שלה הוה שמע אבוי דאתא גברא רבה למתא אמר איוול לגביה אפשר דמפר נדראי אתא לגביה א"ל ארעתא דגברא רבה מי נדרת א"ל אפילו פרק אחד ואפי' הלכה ארדה אמר ליה אנא הוא נפל על אפיה ונשקיה על כרעיה ויהיב ליה פלגא ממוניה ברתיה דר"ע עבדא ליה לבן עזאי הכי והיינו דאמרי אינשי החילא בתר החילא אולא כעובדי אמה כך עובדי ברתא רב יוסף בריה דרבא שודריה אבוי לבי רב לקמיה דרב יוסף פסקו ליה שית שני כי הוה חלת שני כמא מעלי יומא דכפורי אמר איוול ואיחוויהו לאינשי ביתי שמע אבוי שקל מנא ונפק לאפיה אמר ליה °ונתך נוכרת איכא דאמרי אמר ליה ונתך נוכרת איסודר לא מר איפסקי ולא מר איפסקי :

① כחלקא סו סו סו

עלמא \*ר עקיבא איתקדשת ליה ברתיה (דבר) דכלבא שבוע שמע (בר) כלבא שבוע ארדה הנאה מכל נכסיה אולא ואיחנסיכה ליה בסיתוא הוה גנו בי תיבנא הוה קא מנשק ליה ריבנא מן מויה אמר לה אי הווי לי רכונא לך ירושלים דדהבא אתא אליהו אידמי להן כאנשא וקא קרי אבבא אמר להו הבו לי פורתא דתיבנא דילדת אתרי ולית לי מדעם לאגונה אמר לה ר' עקיבא לאנתותיה חוי גברא דאפילו תיבנא לא אות ליה אמרה ליה ויל הוי בי רב אול (ה) תרתי שני שני קמי דר' אליעזר ור' יהושע למישלם תרתי שני קא אתא לביתיה שמע מן ארורי ביתיה דקאמר לה חד רשע לרבייתיה שפיר עביד לך אבוך חדא דלא דמי לך ועוד (ז) [שבקך] ארמלות חיות כולחן שני אמרה ליה אי צאית לדילי לרתי תרתי שני ארדנייתא אמר תואיל ויהבת לי רשותא איהודר לאחורי הדר אול הוה תרתי שני שני ארדנייתא אתא בעשרין וארבעה אלפין \*יוני תלמידי נפיק כולי עלמא לאפיה ואף היא קמח למיפק לאפיה אמר לה תהא רשיעא ואת להיכא אמרה ליה °יודע צדיק נפש בהמתו אתת לאיתחוווי ליה קא מרחן לה רבנן אמר להן הניחו לה שלי ושלכם שלה הוה שמע (בר) כלבא שבוע אתא ואיתשל על ניהדיה \*ואשתריי ואשתריי (י) מן שית מילי איעתר רבי עקיבא מן כלבא שבוע מן אילא דספינתא דכל ספינתא עברין ליה (ז) מין עינא זימנא הוה אנשויה על כף ימא אתא תוא אישכר ומן גוזא דזימנא תוא יתיב ארבעה זוי לספונאי אמר להו אייתי לי מר ולא אישכרו אלא גוזא על כף ימא אתויה ליה אמרו ליה (ז) עביד מרנא ענ אישתכח הוה מלי דיגרי דזימנא תוא סביעת ספינתא (י) וכולי עיסקא ד מצות בהודא גוזא ואישתכח בהוה זימנא דמן \*דסרוקתא ומן מפרזניו

③ צרימ

② ויקרא רבה כ"א ח' ושנים רמונין : דן רבי חנניא בן חכמינו ור' שמעון בן יוחאי הלכו ללמוד תורה אצל ר"ע בבני ברק שדו שם י"ג שנה רשב"י הוה משלח וידע מה בנו ביתיה ר"ח לא הוה שלח וידע מה בנו ביתיה שלחה לו אשתו ואמרה לו בתך בנרה בא והשיאה ואעפ"כ צפה ר"ע ברה"ק וא"ל כל מי שיש לו בת בוגרת ילך וישיאה ידע מהו אומר קם נסב ורשתא אול בעי כעיל בנו ביתיה ואשכחתי דפניא לזוי אחורי מה עבד אול ויתב ליה על מליותהו דנשי שמע קלהן דמליותא אמרין בת חנינא מלוי טולתי וסלי לך מה עשה הלך אורחיה ער שנכנסה לתוך ביתו נכנס אחריה פתאום לא דכפיקה אשתו לראויה עד שיצאת : כשמתה אמר לפני רבש"ע עניה זו זו שכרה לאתר י"ג שנה שהמתינה לי באותה שעה חורה נפשה לגופה \* אמר רבי שמעון בן יוחאי ד' דברים והקדוש ברוך הוא שונאן אף אני איני אורבין האורח באמה ומשתן המשמש משתו ערום והאומר דברים שבינו לבין אשתו בפרהסיא (י) והנכנס לביתו פתאום ואין צריך לומר לתוך ביתו של חבירו רב אמר אל תכנס לעיר פתאום ואל תכנס לבית פתאום (ס) בתך בגרה שתיר עבדך ותגה לו ר' יוחנן כד הוה סליק למשאל שלמיה דרבי חנינא הוה מבבעע על שום ונשמע קולו : ד"א בזאת

ומן אשתו של מרדכי וספונא ומן קמיה שלום רב גמרא יתיב ר' זוי לספונאי